

1. Med sto - re un - dren-de øj - ne går jeg, hvor a - ne - mo - ner - ne ly - ser hvidt. Og
 2. Hvem op - fandt lær - ken og nat - ter - ga - len? Hvem sat - te knop - per på birk og bøg? Og
 3. Hvad er det dog for en slags re - flek - ser der kal - der pind - svin og tud - se frem? Og
 4. Thi al - le ste - der er sam - me un - der og sam - me kraft, som gør sjæ - len stum. Og

1. sto - re un - dren-de øj - ne går jeg, hvor a - ne - mo - ner - ne ly - ser hvidt.
 2. op-fandt lær - ken og nat - ter - ga - len? Hvem sat - te knop - per på birk og bøg?
 3. er det dog for en slags re - flek - ser der kal - der pind - svin og tud - se frem?
 4. al - le ste - der er sam - me un - der og sam - me kraft, som gør sjæ - len stum.

5
 midt i for - å - rets lys - væld står jeg og ser mod him - len og spør - ger blidt:
 hvem be - stem - te, at net - op sva - len sku væ - re sva - le og gø - gen gøg?
 hvem er det, der går rundt og hek - ser i Horn - bæk, Tarm og Je - ru - sa - lem?
 al - le veg - ne går folk og grun - der på li - vets dy - be my - ste - ri - um.

midt i for - å - rets lys - væld står jeg og ser mod him - len og spør - ger blidt:
 hvem be - stem - te net - op sva - len sku væ - re sva - le og gø - gen gøg?
 hvem er det, der går rundt og hek - ser i Horn - bæk, Tarm og Je - ru - sa - lem?
 al - le veg - ne går folk og grun - der på li - vets dy - be my - ste - ri - um.

5. Men ingen svarer fra skjulte egne
 T: ingen svarer fra skjulte egne
 B: Men ingen skjulte egne
 og gir os grundig og god besked,
 så jeg må svare på andres vegne
 T: jeg må svare på andres vegne
 B: så jeg må svare på vegne
 og formulere, hvad ingen ved:

7. Jeg tror, han danser i altings hjerte.
 T: tror, han danser i altings hjerte.
 B: Jeg tror han danser i hjerte.
 Jeg tror, han hviler i altings vækst.
 Og alle underes under er det,
 T: alle underes under er det,
 B: og unders under er det,
 at han er ordløs og altings tekst.

9. Han er i regn og hvor støv må tørste.
 T: er i regn og hvor støv må tørste.
 B: Han er hvor støv må tørste.
 I sandets rislen. I træets saft.
 I alt det mindste. I alt det største:
 T: I det mindste. I alt det største:
 B: I alt det mindste, det største:
 Den mindste enhed. Den største kraft.

6. Jeg tror der ligger et barn dybt inde
 T: tror der ligger et barn dybt inde
 B: Jeg tror der ligger
 i alle levende ting, der gror,
 et barn, der er som en fuglevinge,
 T: barn, der er som en fuglevinge,
 B: et barn, der er som en vinge,
 en lille gud, der er evigt stor.

8. Han er i spurvenes sang i hækken,
 T: er i spurvenes sang i hækken,
 B: Han er i sang i hækken,
 i solsortfløjt og i hundeglam.
 Og hvis du lytter til tudsens kvækken
 T: hvis du lytter til tudsens kvækken
 B: Og hvis du lytter til kvækken
 og lammets brægen, så er det ham.

10. Hør, blæsten synger din sang, veninde!
 T: blæsten synger din sang, veninde!
 B: Hør, blæstens sang, veninde!
 Se træet blomstrer på barnets bud!
 Jeg tror, der lever et barn dybt inde,
 T: tror, der lever et barn dybt inde,
 B: Jeg tror, der lever dybt inde,
 en kraft, som aldrig kan drives ud.